

IGNASI IGLÉSIAS

Les altures

Quan veig el cel blau,
tan ras i esplendent
que canta i atrau,
voldria enlairar-me, volant lliurement,
i estendre pels aires el meu pensament,
deixant de sê esclau!

Quan veig un aucell
que vola, cantant,
li envejo les ales que bat, triomfant:
voldria enlairar-me, ben lliure, com ell,
i estendre pels aires la veu del meu cant.

No puc encelar-me!

No puc esplaiar-me!

Soc fill de la terra! Soc fill de la terra!

Si pujo a la serra,
m'ofego, pujant.

Soc fill de la terra,
soldat en la guerra
que'ls homes se fan
i sempre es faràn.

La vida, amb ses ànsies, al cor se m'aferra,
i tot sospirant,
contemplo els aucells que volen, cantant.

CERÀMICA EN VERS

Sant Jordi 2020